

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 43C/79/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1310201840
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2017:1310201840.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcov: 1./ C.. L. V., O.. XX.XX.XXXX, V. P. XX, V., Slovenská republika, 2./ C.. Y. V., P., O.. XX.XX.XXXX, V. XXX F. R., P. R., N. XXX XX, F. Š. R., 3./ U.. W. V., E.. V., O.. XX.XX.XXXX, V. B. XX, P., Slovenská republika, žalobcovia v 1. až 3. rade v zastúpení: JUDr. Milan Kuhajda, advokát, Piešťanská 358/92, 922 21 Moravany nad Váhom, proti žalovanému BEST REISEN - BEST CHOICE s.r.o., IČO: 35 926 341, so sídlom Vajnorská 89/A, Bratislava, o zaplatenie 6.951,38 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1.947,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.947,43 eur od 30.10.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania z a m i e t a.

III. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov konania od žalobcov v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 43,96%. O výške náhrady trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia (navrhovatelia) v 1. až 3. rade sa žalobou (návrhom na začatie konania), doručeným súdu dňa 22.02.2010 domáhali proti žalovanému (odporcovi) zaplatenia sumy 6.951,38 eur titulom náhrady za dodané energie, konkrétne za teplo a teplú úžitkovú vodu na základe Zmluvy o prenájme nebytových priestorov zo dňa 30.03.2005 (ďalej len „nájomná zmluva“). Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný bol nájomcom nebytového priestoru na Š. H. XXX v V. na základe uvedenej nájomnej zmluvy. Žalovaný z tejto nájomnej zmluvy bol povinný platiť náhradu za dodané energie - teplo a teplú úžitkovú vodu na účet správcu bytového domu. K 31.01.2010 žalovaný dlhoval na službách spojených s nájmom nebytového priestoru peňažnú sumu vo výške žalovanej istiny, ktorú neuhradil, a to ani napriek opakovaným výzvam, a neurobil tak ani po uzatvorení Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 17.03.2008, v ktorom sa zaviazal, že počnúc dňom 01.01.2007 bude uhrádzať náklady energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom bytového domu.

2. Súd následne vydal platobný rozkaz č.k.: 39Ro/300/2010-18 zo dňa 12.04.2010, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor doručený súdu dňa 03.05.2010 s odôvodnením, čím bol platobný rozkaz zrušený podľa § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Odpor žalovaný odôvodnil tým, že medzi stranami bola uzatvorená nájomná zmluva ako i Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve, uzavretý dňa 17.03.2008, pri uzatváraní predmetnej nájomnej zmluvy bolo medzi jej účastníkmi dohodnuté, že náklady za teplo a teplú úžitkovú vodu sú už obsiahnuté v dohodnutom nájomnom. Dodatkom č. 1 k nájomnej zmluve žalobcovia v 1. až 3 rade potvrdili, že takáto dohoda

existovala - svedčí o tom text Dodatku č. 1, v ktorom sa uvádza, že nájomca bude platiť TUV a UK až od 01.01.2007. Dodatok však nerieši otázku, že by sa tieto náklady mali platiť správcovi alebo že by vznikol akýkoľvek iný vzťah medzi žalovaným a správcom. Otázka vo vzťahu k správcovi nebola riešená ani v samotnej nájomnej zmluve. Existenciu predmetného záväzku žalovaného uznal žalovaný s účinnosťou od 01.01.2007 s tým, že je potrebné zmluvne doriešiť, na aký účet, resp. komu majú byť príslušné platby poukazované. Žalovaný uviedol, že v žalobe nie je špecifikované obdobie a k nim prislúchajúce čiastky, ktoré by žalovaný mal žalobcom v 1. až 3. rade zaplatiť, poukazujúc na možné premlčanie časti nároku žalobcov v 1. až 3 rade.

3. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 11.05.2010 sa žalobcovia v 1. až 3. rade k veci vyjadrili tak, že označili tvrdenie žalovaného, „medzi jej účastníkmi dohodnuté, že náklady na teplo a teplú úžitkovú vodu sú už obsiahnuté v dohodnutom nájomnom“ za nepravdivé, preukazujúc existenciu dohody o povinnosti nájomcu za TUV a UK protokolom o prevzatí nebytových priestorov. Žalovaný pri prepisovaní zmluvy zámerne vynechal časť vety „plus energie“, pričom pri podpise nájomnej zmluvy uviedol, že v texte zmluvy sa nič nezmenilo. Následne strany pristúpili k uzavretiu Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve, ale i napriek tomu žalovaný žiadnu náhradu za služby nezaplatil.

4. Písomným podaním, doručeným súdu dňa 19.07.2010 sa žalovaný k veci vyjadril tak, že žalobcovia sa vo svojom poslednom vyjadrení snažia spochybníť hodnovernosť a serióznosť žalovaného, nesúhlasil so znením nájomnej zmluvy zo dňa 30.03.2005, ktorú predložili žalobcovia v 1. až 3. rade, kde malo byť dohodnuté, že pri platbe nájomného je nájomca povinný platiť aj za energie, pričom text zmluvy, ktorý doručili súdu žalobcovia mohol slúžiť ako podkladový materiál pre ďalšie precizovanie obsahu zmluvy; výsledné znenie nájomnej zmluvy bolo iné. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že Dodatok č. 1 nájomnej zmluvy zo dňa 17.03.2008 bol zmenou čl. 4 nájomnej zmluvy v znení predloženom žalovaným. Žalobcovia si museli byť od samého začiatku vedomí toho, že nimi predložená zmluva nie je oficiálnou zmluvou, keďže oficiálna nájomná zmluva neobsahuje opravy a upresnenia v texte ani poznámky a je opatrená pečiatkou žalovaného.

5. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 05.05.2011, na ktorom právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade predniesol návrh vo veci samej zhodne s písomným návrhom, ktorý na výzvu súdu doplnil, že žalovaná pohľadávka predstavuje dlh žalovaného na službách spojených s užívaním nebytového priestoru za obdobie od 29.04.2005 do 01.05.2010, a to za teplo (ÚK) vo výške, ktorú bližšie špecifikovať nevedel a za teplú úžitkovú vodu, ktorú rovnako bližšie špecifikovať nevedel, predložil však súdu listinný dôkaz - sumárnu analýzu platieb za obdobie od 01.05.2005 do 31.01.2010. Ďalej uviedol, že za žalované obdobie od 29.04.2005 do 01.05.2010 žalovaný na úhradu nákladov energie, t.j. TUV a UK nezaplatil žiaden preddavok ani správcovi predmetného nebytového priestoru, resp. prenajímateľom - žalobcom v 1. až 3. rade. Žalovaný namietal premlčanie žalovanej istiny vo výške 2.469,70 eur za obdobie od 01.05.2005 do 15.02.2007, pretože počiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehoty pre jednotlivé mesačné plnenia začal žalovanému plynúť od splatnosti jednotlivých mesačných úhrad, a teda doručením žaloby dňa 22.02.2010 boli jednotlivé platby za vyššie uvedené obdobie už premlčané. Pre prípad, ak by súd pripustil zmenu návrhu jeho rozšírením, žalovaný uplatnil námietku premlčania aj vo vzťahu k žalovanému úroku z omeškania za obdobie od 01.05.2005 do 15.02.2007. Žalovaný nerozporoval, že medzi účastníkmi vznikol zmluvný vzťah na základe nájomnej zmluvy, dojednaný na dobu určitú od 01.05.2005 do 30.04.2010, ktorým dňom nájom zanikol uplynutím dojednanej doby, pričom žalovaný nebytový priestor ďalej neužíval. Namietal neplatnosť nájomnej zmluvy s tým, že zmluva neobsahuje ani ďalšie zákonné náležitosti podľa § 3 ods. 2 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov (nie je uvedený účel nájmu). Žalovaný uplatnil námietku premlčania voči žalovanej istine vo výške 3.727,60 eur za premlčané mesačné platby od 01.05.2005 do 15.02.2008, z dôvodu, že neboli uplatnené v subjektívnej 2-ročnej lehote, ktorej počiatok je totožný s dňom plynutia objektívnej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný namietal, že žalovaná suma zahŕňa všetky povinné platby služieb za správu nebytového priestoru správcovi bytového domu, a teda nejde len o nárok za náhradu TUV a UK. V žalovanej sume celkom sú okrem iného obsiahnuté aj náklady za zaslanie upomienok.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu zamietol z dôvodu, že nájomná zmluva nebola podpísaná za žalovaného osobou, ktorá bola oprávnená konať v mene žalovaného s odôvodnením, že pán Z. Y., ktorý nájomnú zmluvu za žalovaného podpísal, bol oprávnený konať v mene žalovaného až

od 05.04.2005. Súd teda vyhodnotil nájomnú zmluvu ako absolútne neplatnú a žalobný nárok žalobcov v 1. až 3. rade, vyplývajúci z tejto neplatnej nájomnej zmluvy, zamietol.

7. Proti rozsudku podali dňa 21.06.2011 odvolanie žalobcovia v 1. až 3. rade, v ktorom uviedli, že žiadajú, aby ho Krajský súd v Bratislave ako zmätočný zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie. Ako dôvod uviedli, že nájomná zmluva bola podpísaná oprávnenou osobou, ktorý bol už dňa 30.03.2005 štatutárnym orgánom, t.j. konateľom žalovaného.

8. Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 31.08.2011 a uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým žalobu žalobcov v 1. až 3. rade ako nedôvodnú zamietol, považuje ako vecne správne. Poukázal na skutočnosť, že žalobcovia v konaní nepreukázali oprávnenosť a výšku uplatneného nároku. Svoj nárok dostatočne nešpecifikovali a ani nezrejmili spôsob a dôvod jeho ustálenia. Žalovaný opakovane vzniesol námietku premlčania proti nároku žalobcov uplatnenému za obdobie od 29.04.2005 do 01.05.2010 a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

9. Krajský súd v Bratislave v odvolacom konaní rozsudok súdu prvého stupňa uznesením č.k. 8Co/256/2011-95 zo dňa 30.03.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru Krajského súdu v Bratislave, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil pokiaľ dospel k záveru, že nájomná zmluva, na základe ktorej sa žalobcovia plnenia domáhali, je neplatná, čím vec neposúdil z hľadiska takých relevantných skutočností, ktoré sú dôležité pre posúdenie vzniku a výšky nároku žalobcov na zaplatenie úhrad za dodané energie. V rozhodnutí uviedol, že úlohou súdu bude ustáliť, či žalobcom vznikol nárok na náhradu za dodané energie na základe platne uzatvorenej nájomnej zmluvy v znení jej Dodatku č. 1, zistiť za aké obdobie si žalobcovia uplatňujú svoj nárok tak, aby z jeho špecifikácie bolo zrejmé, aké položky zahŕňa žalovaná istina vzhľadom na to, že sumárna analýza platieb zahŕňa predpísané mesačné preddavkové platby, platby za zaslanie upomienok a vyúčtovania, pričom podľa Dodatku č. 1 sa žalovaný zaviazal uhrádzať náklady podľa skutočne spotrebovaného množstva, a teda nie mesačné preddavkové platby. Uviedol, že bude potrebné sa vysporiadať s procesným návrhom žalobcov na rozšírenie žalobného petitu návrhu v časti úrokov z omeškania a so vznesenou námietkou premlčania.

10. Na pojednávaní konanom dňa 03.09.2012 právny zástupcu žalobcov v 1. až 3. rade uviedol, že trvá na vymedzenom skutkovom základe žaloby a žiadal pripustiť zmenu petitu tak, že navrhuje petit rozšíriť o úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 6.951,38 eur od 22.02.2010 do zaplatenia. Pokiaľ ide o materiálny základ žaloby uviedol, že s prihliadnutím na zmluvné dojednania strán z nájomnej zmluvy a dodatku, si žalobcovia v 1. až 3. rade uplatňujú nárok na peňažnú náhradu za odber tepla a teplej úžitkovej vody žalovaným za obdobie od 30.03.2005 do 31.01.2010, pričom právny zástupca nevie špecifikovať jednotlivé sumárne platby odberu TÚV a ÚV za jednotlivé mesiace celého zúčtovacieho obdobia a požiadal súd o poskytnutie lehoty na predloženie špecifikácie v súčinnosti so správcom. Právny zástupca žalovaného uviedol, že sa pridrižiava svojich dovtedajších tvrdení, uplatnenej námietky premlčania, námietky v časti zmluvnej povinnosti žalovaného len k úhrade skutočných nákladov TÚV a ÚV za obdobie od 01.01.2007 bez ďalších iných zmluvných povinností žalovaného voči žalobcom v 1. až 3. rade, pričom pokiaľ ide o individualizáciu platieb za celé žalované obdobie v tejto časti sa žalovaný vyjadrí, až keď bude návrh doplnený žalobcami v 1. až 3. rade. Súd na pojednávaní pripustil zmenu návrhu tak, že ďalej bude konať o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne sumu 6.843,49 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 6.843,49 eur od 22.02.2010 do zaplatenia.

11. Dňa 17.10.2012 doručil právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade rozpis vyúčtovania správcu zo dňa 08.10.2012.

12. Súd na pojednávaní konanom dňa 29.11.2012 na návrh právneho zástupcu žalobcov v 1. až 3. rade zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 107,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 107,89 eur od 22.02.2010 do zaplatenia a pripustil zmenu návrhu tak, že ďalej bude konať o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne sumu 6.843,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne a to: zo sumy 1.262,32 eur od 01.05.2007 až do zaplatenia, zo sumy 1.439,38 eur od 01.05.2008 až do zaplatenia, zo sumy 1808,12 eur od 01.05.2009 až do zaplatenia, zo sumy 2.005,64 eur od 01.05.2010 až do zaplatenia, zo sumy 328,03 eur od 01.05.2011 až

do zaplattenia. Právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade uviedol, že nimi požadovaný úrok z omeškania od 01.05. každoročne je odvodený od tej skutočnosti, že vykonali vyúčtovanie platieb každoročne za predchádzajúci rok vždy ku 30.04. Vypočítaný svedok L. L. V. uviedol, že po konzultácii so správcou zistil, že žalobcovia si pôvodnou žalobou uplatnili vyšší nárok, než mal zodpovedať ich nároku tak, ako je vymedzené v tabuľke správcu zo dňa 08.10.2012, preto v záujme zosúladenia faktického stavu s nedôvodne žalovanou sumou, čiastočne v petite za rok 2005 navrhol žalobcom vziať návrh tejto v časti späť, navyiac zoslabený námietkou premlčania. Suma za celé žalované obdobie nebola presná z dôvodu, že v čase, keď ju správca vystavoval, ešte nebolo vyúčtovanie za posledný rok, preto ju bolo treba upraviť na výšku 7.221,14 eur, čo po späťvzatí žaloby v časti o zaplattenie sumy 107,89 eur predstavuje aktuálne žalovanú sumu 6.843,49 eur za roky 2006-2011. Ďalej svedok uviedol, že správca robí vyúčtovanie každoročne do 30.04. a nedoplatok resp. preplatok oznamujú žalovanému, pričom uviedol, že má za to, že o výške nedoplatku sa všetci vlastníci resp. nájomcovia dozvedeli každoročne vždy po 01.05. kalendárneho roka.

13. Na pojednávaní dňa 21.02.2013 právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade uviedol, že pokiaľ ide o uplatnenú námietku právneho zástupcu žalovaného o nesúlade vyúčtovania, poukazuje na samotný záväzok žalovaného zo dňa 03.05.2005, v ktorej sa zaviazal k úhrade služieb bez ďalšej špecifikácie a podľa úsudku žalobcov majú nárok aj na úhradu služieb nielen za dodávku teplej vody a kúrenia, ale aj úhradu spojenú s OLO, ale aj ďalšie služby, tak ako sú v tabuľke uvedené. Právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade uviedol, že vyčíslený nedoplatok vyúčtovaný správcou bol splatný každoročne vždy k 01.04., pričom lehota na úhradu nedoplatku bola určená žalovanému 14 dní. Na otázku súdu právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade uviedol, že správca nevyzýval žalovaného k úhrade preddavkov, len mu oznamoval ich výšku s tým, že výslovne žalovanému oznámil, že úhrady za plnenia budú vyúčtované ročne. Preto žiadal po vykonanom dokazovaní žalobe vyhovieť. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, poukázal na nesúlady skutkových tvrdení žalobcov a v samotnej žalobe aj po pripustení zmeny petitu žaloby vo vzťahu k listinným dôkazom, ktorými žalobcovia odôvodňujú dôvodnosť žalovaného nároku. Účastníci nájomnej zmluvy sa dohodli, že obsah zmluvy možno meniť len dodatkom v písomnej forme, a preto jediným platným dodatkom je Dodatok č. 1, ktorý bol žalobcami pripojený k žalobe a z tohto vyplýva, že sa žalovaný zaviazal od 01.01.2007 uhrádzať náklady energie, t.j. teplá úžitková voda a ústredné kúrenie, podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcou domu. Rovnako uviedol, že nie je zrejmé, kedy sa správcou vyúčtované nedoplatky mali stať splatnými. Vo vzťahu k uplatneným nárokom za studenú vodu, havarijnú službu, upomienky, upratovanie, OLO namietol svoju vecnú pasívnu legitímáciu odkazujúc na Dodatok č. 1. Žalovaný namietol, že nárok k položkám tepla a ohrevu teplej vody nebol čo do výšky preukázaný a rovnako trvá na podanej námietke premlčania, keďže z predložených listinných dôkazov nie je zrejmé, kedy sa jednotlivé plnenia mali stať splatnými. Taktiež poukázal na skutočnosť, že úroky z omeškania boli prvýkrát uplatnené až 29.11.2012 za obdobie od 01.05.2007, na základe čoho má žalovaný za to, že tieto úroky z omeškania sú premlčané za obdobie od 01.05.2007 do 29.11.2009.

14. Súd po vykonaní dokazovania rozhodol čiastočným rozsudkom č.k. 43C/79/2010-133 zo dňa 21.02.2013, právoplatným dňa 05.12.2013 a vykonateľným dňa 10.12.2013, tak, že zamietol čiastočne žalobu o zaplattenie sumy v celkovej výške 4.896,06 eur s príslušenstvom, t.j. sumy 1.262,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.262,32 eur od 01.05.2007 do zaplattenia, sumy 1.439,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.439,38 eur od 01.05.2008 do zaplattenia, sumy 1.808,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.808,12 eur od 01.05.2009 do zaplattenia, sumy 234,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 234,00 eur od 01.05.2010 do zaplattenia, sumy 152,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 152,24 eur od 01.05.2011 do zaplattenia. Súd mal za to, že povinnosťou žalovaného bolo hradiť náklady spojené s ústredným kúrením a teplou úžitkovou vodou. Z predmetnej nájomnej zmluvy ani zo zákona žalovanému nevzniká povinnosť tak, ako to žalobcovia tvrdia podľa rozpisu vyúčtovania, na základe ktorého žalovaného povinnosťou bolo hradiť ročné náklady za studenú vodu, havarijné služby, upomienky, upratovanie, odvoz a likvidácia odpadu v celkovej výške 7.221,14 eur za obdobie r. 2005 - r. 2011. Vo vzťahu k zamietnutej časti uplatneného nároku prihladol na námietku premlčania vznesenú žalovaným.

15. Proti čiastočnému rozsudku podali žalobcovia v 1. až 3. rade dňa 02.12.2013 odvolanie, ktoré bolo neúplné a nespĺňalo náležitosti odvolania, keďže absentovali dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvého stupňa alebo postup súdu prvého stupňa považujú žalobcovia v 1. až 3. rade za nesprávne. Krajský

súd v Bratislave ich preto uznesením č.k. 8Co/141/2014-154 zo dňa 25.05.2015 vyzval na odstránenie väd v lehote 10 dní. Z dôvodu, že žalobcovia v 1. až 3. rade na výzvu Krajského súdu v Bratislave nereagovali a vady odvolania neodstránili, súd uznesením č.k. 8Co/141/2014-155 zo dňa 31.07.2015 odvolanie žalobcov odmietol.

16. Čiastočný rozsudok č.k. 43C/79/2010-133 zo dňa 21.02.2013 sa stal právoplatným dňa 05.12.2013 a vykonateľným dňa 10.12.2013,

17. Súd ďalej konal o žalobe o zaplatenie sumy vo výške 1.947,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.771,64 eur od 01.05.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 175,79 eur od 01.05.2011 do zaplatenia.

18. Súd nariadil pojednávania na 11.10.2017, na ktoré riadne predvolal strany sporu. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý mal doručenia predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil a preto súd pojednával v neprítomnosti žalovaného v súlade s ust. § 180 CSP. Právny zástupca žalobcov v 1. až 3. rade uviedol, že trvá na podanej žalobe a pri vyčíslení nároku vychádzajú žalobcovia v 1. až 3. rade z vyčíslenia, ktoré predkladá správca a suma zahŕňa spotrebované množstvo energií a platby, ktoré bol žalovaný povinný na základe nájomnej zmluvy a jej dodatku platiť žalobcom v 1. až 3. rade a tieto neuhradil.

19. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť CSP, ktorý nahradil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) (§§ 473, 474 CSP). Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

20. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

21. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

22. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi pripojenými k podaniam žalobcov v 1. až 3. rade, s listinnými dôkazmi pripojenými žalovaným k jeho podaniam, s listinnými dôkazmi predloženými na pojednávaniach, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

23. Z nájomnej zmluvy zo dňa 30.03.2005 predloženej žalovaným, ktorá predstavuje aj podľa zhodných tvrdení žalobcov v 1. až 3. rade a žalovaného medzi stranami sporu záväzné znenie nájomnej zmluvy, mal súd preukázané, že zmluvu uzatvorili žalobcovia v 1. až 3. rade ako prenajímatelia a žalovaný ako nájomca, pričom predmetom zmluvy bol prenájom kancelárskych priestorov s príslušenstvom vo výmere 163,55 m² na Š.R. H. XXX X. V. na prízemí, parc. č. 10399/1, stavba súp. č. XXXX, zapísané na č. LV XXX pre k.ú. O. U. bez zariadenia. Prenájom bol dohodnutý na dobu určitú od 01.05.2005 do 01.05.2010, s výpovednou lehotou 3 mesiace. Výška nájmu bola dohodnutá tak, že prvé tri roky od podpisu zmluvy bude nájomné 35.000,- Sk mesačne, štvrtý a ďalšie roky 55.000,- Sk mesačne. Podľa čl. IV sa účastníci dohodli, že priestory uvedú do stavu zodpovedajúceho priloženému architektonickému návrhu na náklady prenajímateľa, ktoré budú zálohovo zaplatené nájomcom a to v období prvých troch rokov (od 01.05.2005 do 01.05.2008) nájomného pomeru. Postupne budú splácané prenajímateľom

formou zníženého nájmu z 55.000,- Sk mesačne na 35.000,- Sk mesačne. Nájomné bude splatné v 3-mesačných splátkach do 4. dňa príslušného prvého kalendárneho mesiaca. Platba nájomného bude uhrádzaná vždy v troch rovnako veľkých čiastkach na účty prenajímateľov. V článku V. prvá veta posledný odsek je uvedený, že nájomca je oprávnený používať predmet prenájmu za účelom prevádzkovania cestovnej kancelárie.

24. Z Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 30.03.2005 mal súd za preukázané, že tento dodatok uzatvorili žalobcovia v 1. až 3. rade ako prenajímatelia so žalovaným ako nájomcom dňa 17.03.2008. Predmetom dodatku je doplnenie článku IV nájomnej zmluvy zo dňa 30.03.2005 nasledujúcim textom: „Zmluvné strany sa dohodli, že počnúc dňom 1. januára 2007 bude nájomca uhrádzať náklady energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom domu, t.j. ETP Management budov, s.r.o., Bratislava.“

25. Z potvrdenia ETP Management budov, s.r.o. zo dňa 18.02.2010 súd zistil, že ide o potvrdenie vystavené spoločnosťou ETP Management budov, s.r.o. (správa bytového domu, kde sa nebytový priestor nachádza), obsahom ktorého je potvrdenie, že žalovaný má nedoplatok ku dňu 31.01.2010 vo výške 6.951,38 eur bez bližšej špecifikácie nedoplatku, obdobia na ktoré sa vzťahuje a náklady ktoré zahŕňa.

26. Z potvrdenia ETP Management budov, s.r.o. zo dňa 08.10.2012 súd zistil, že ide o listinu vyhotovenú spoločnosťou ETP Management budov, s.r.o., obsahom ktorej je rozpis vyúčtovania ročných nákladov žalovaného ako nájomcu nebytového priestoru za obdobie r. 2005-2011, Š. XXX v V., v celkovej výške 7.221,14 eur. Súčasťou je vyúčtovanie ročných nákladov za jednotlivé roky 2005-2009 na nákladové položky: teplo, ohrev teplej vody, teplá voda, studená voda, upomienka, upratovanie, odvoz a likvidácia odpadu. Z vyššie uvedenej celkovej sumy vyúčtovaných nákladov bol uplatnený nárok žalobcov v 1. až 3. rade na náklady v celkovej výške 4.896,06 eur čiastočným rozsudkom zamietnutý, pričom suma pozostávala z sumy vo výške 1.262,32 eur za r. 2006 (všetky položky podľa rozpisu nákladov), sumy vo výške 1.439,38 eur za r. 2007 (všetky položky podľa rozpisu nákladov), sumy vo výške 1.808,12 eur za r. 2008 (všetky položky podľa rozpisu nákladov), sumy vo výške 234,- eur za r. 2009 (položka vo výške 91,83 eur - studená voda, vo výške 6,58 eur - havarijná služba, vo výške 4,32 eur - upomienka, vo výške 88,67 eur - upratovanie, vo výške 42,60 eur - odvoz a likvidácia odpadu) a sumy vo výške 152,24,- eur za r. 2010 (položka vo výške 78,74 eur - studená voda, vo výške 2,70 eur - havarijná služba, vo výške 50,60 eur - upratovanie, vo výške 20,20 eur - odvoz a likvidácia odpadu). Z vyúčtovania je ďalej zrejmé, že náklady v r. 2009 na teplo predstavovali sumu 1.707,92 eur, na ohrev teplej vody sumu 53,53 eur a na teplú vodu 10,19 eur. Z vyúčtovania je rovnako zrejmé, že náklady v r. 2010 na teplo predstavovali sumu 0 eur, na ohrev teplej vody sumu 136,62 eur a na teplú vodu 39,17 eur.

27. Zo Záznamu o odovzdaní a prevzatí nebytových priestorov zo dňa 03.05.2005 má súd za preukázané, že žalobcovia v 1. až 3. rade ako prenajímatelia na základe nájomnej zmluvy odovzdali nájomcovi nebytové priestory na Š. H. XXX, V. (vchod z V.). V protokole boli uvedené stavy jednotlivých meračov - studená voda, teplá voda, elektromer, merač UK, súpis kľúčov odovzdaných nájomcovi, a skutočnosť, že bolo spustené ústredné vykurovanie objektu. V Zázname sa uvádza, že „nájomca náklady za energie (TUV, SV, UK) a služby bude uhrádzať správcovi objektu AB Správcovská na základe dohody o poskytovaní služieb a ich vyúčtovania a úhrade. Odber elektrickej energie si zabezpečí nájomca samostatnou prihláškou v ZSE, a.s.“

28. Podľa § 663 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

29. Podľa § 720 Občianskeho zákonníka, nájom a podnájom nebytových priestorov upravuje osobitný zákon.

30. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení platnom ku dňu podpisu zmluvy (ďalej len „zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov“), prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému zmluvou o nájme.

31. Podľa § 3 ods. 3 zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov, zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas na ktorý sa nájom uzaviera.

32. Podľa § 5 ods. 1 zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov, ak nie je dohodnuté inak, prenajímateľ je povinný odovzdať nebytový priestor nájomcovi v stave spôsobilom na dohovorené alebo obvyklé užívanie, v tomto stave ho na svoje náklady udržiavať a zabezpečiť riadne plnenie služieb, ktorých poskytovanie je s užívaním nebytového priestoru spojené.

33. Podľa § 5 ods. 7 zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov, ak výška nájomného alebo úhrada za podnájom nie je upravená všeobecne záväzným právnym predpisom, určí sa dohodou.

34. Vykonaným dokazovaním z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žaloba v časti uplatneného nároku o zaplatenie sumy vo výške 1.947,43 bola podaná dôvodne.

35. Súd mal z predložených listín za preukázané, že žalobcovia v 1. až 3. rade ako podieloví spoluvlastníci uzatvorili so žalovaným zmluvu o nájme nebytových priestorov. Uzavretá zmluva bola platná, nakoľko obsahuje základné náležitosti nájomnej zmluvy v zmysle § 3 ods. 3 zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov, t.j. určenie zmluvných strán, vymedzenie premetu a účelu nájmu, výšku a splatnosť nájomného, spôsob jeho platenia a určenie času, na ktorý sa nájom uzatvára.

36. Dodatkom č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 17.03.2008 došlo k zmene nájomnej zmluvy v článku IV nájomnej zmluvy tak, že počnúc dňom 01.01.2007 bol žalovaný ako nájomca povinný uhrádzať žalovaným ako prenajímateľom náklady energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom domu, t.j. ETP Management budov, s.r.o., Bratislava.

37. Žalovaný predmet nájmu užíval a popri povinnosti platiť nájomné mu od 01.01.2007 vznikla povinnosť uhrádzať žalovaným ako prenajímateľom náklady energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného ETP Management budov, s.r.o., Bratislava. V konaní žalobcovia v 1. až 3. rade preukázali, že v zostávajúcej časti uplatneným nárokom si uplatňujú náklady skutočne spotrebovaného množstva na energie: teplo, ohrev teplej vody, teplá voda, teda tak ako predpokladá Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve, náklady energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva, pričom ich výška bola vypočítaná správcom ETP Management budov, s.r.o. rozpisom vyúčtovania zo dňa 08.10.2012, Bratislava. Nebolo povinnosťou žalobcov ani správcu predkladať žalovanému podrobný rozpis spotreby jednotlivých vyúčtovaných položiek nákladov na spotrebované energie. Rovnako má súd za to, že nebolo povinnosťou žalovaného podľa Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve hradiť mesačné preddavkové platby. Dodatok č. 1 výslovne zakotvil iba povinnosť žalovaného uhrádzať náklady energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom bytového domu. Súd má za to, že povinnosť hradiť poplatky správcovi zaväzuje vlastníka nehnuteľnosti (teda žalobcov v 1. až 3. rade), pričom v tomto prípade je povinnosťou nájomcu (žalovaného) uhrádzať (refundovať) vlastníkovi (žalobcom v 1. až 3. rade) z titulu užívania predmetu nájmu na základe nájomnej zmluvy, náklady na energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom domu. Oprávneným príjemcom úhrady nákladov v tomto prípade sú žalobcovia v 1. až 3. rade. Tomuto záveru nasvedčuje aj to, že skutočnosť, že povinnosť uhrádzať náklady na energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom domu zťažuje žalovaného, uznal v konaní sám žalovaný, pričom žalovaný uviedol aj tú skutočnosť, že Dodatok č. 1 nerieši otázku, že by tieto náklady za energie mal žalovaný platiť správcovi alebo že by vznikol vzťah medzi žalovaným a správcom (písomné podanie žalovaného doručené súdu dňa 03.05.2010).

38. Súd právoplatným čiastočným rozsudkom rozhodol tak, že vychádzajúc zo zmluvného dojedania strán (účastníkov) konania mal súd za to, že povinnosťou žalovaného (odporcu) bolo hradiť náklady spojené s ústredným kúrením a teplou úžitkovou vodou. Súd ďalej v odôvodnení vyslovil právny názor, že z nájomnej zmluvy ani zo zákona žalovanému nevzniká povinnosť žalobcom v 1. až 3. rade hradiť ročné náklady za studenú vodu a ostatné služby (havarijné služby, upomienky, upratovanie, odvoz a likvidácia odpadu) za celé žalované obdobie r. 2005 - r. 2011.

39. Súd na základe vykonaného dokazovania, s ohľadom na vôľu strán vyjadrenú v Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 17.03.2008, ktorým došlo k zmene čl. IV nájomnej zmluvy, má za to, že tento Dodatok č. 1 je jedinou zmenou nájomnej zmluvy a za zmenu nájomnej zmluvy súd nepovažoval Záznam o odovzdaní a prevzatí nebytových priestorov zo dňa 03.05.2005, z ktorého by mala vyplývať povinnosť žalovaného uhrádzať náklady na energie a služby správcovi objektu SB Správcovská. Vôľa zmluvných strán je podľa názoru súdu jednoznačne vyjadrená už v číslovaní dodatku (písomnej zmeny nájomnej zmluvy) ako dodatku k nájomnej zmluve s poradovým číslom 1, to znamená, že prvá zmena nájomnej zmluvy je datovaná 17.03.2008 s tým, že povinnosť žalovaného uhrádzať náklady na energie (TUV, UK) podľa skutočne spotrebovaného množstva vypočítaného správcom bytového domu zaťažuje žalovaného späťne od 01.01.2007. Navyše Záznam o odovzdaní a prevzatí nebytových priestorov zo dňa 03.05.2005 uvádzal, že „nájomca náklady za energie (TUV, SV, UK) a služby bude uhrádzať správcovi objektu AB Správcovská na základe dohody o poskytovaní služieb“, ktorej uzavretie nebolo preukázané ani tvrdené stranami v konaní. Tieto skutočnosti potvrdzujú aj záver súdu o tom, že žalobcovia v 1. až 3. rade ako prenajímatelia sú oprávnení príjemcovia úhrady nákladov v rozsahu nákladov podľa Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve od žalovaného ako nájomcu, čo je zrejme aj zo zmeny petitu žaloby, pripusteného uznesením súdu na pojednávaní dňa 29.11.2012.

40. Čo sa týka splatnosti nákladov za energie spojené s užívaním nebytového priestoru žalovaným ako nájomcom, vychádzajúc z toho, že ide o úhrady za plnenia spojené s užívaním nebytového priestoru a strany si splatnosť osobitne nedojednali, vychádzal súd z toho, kedy preukázateľne došlo k doručeniu vyúčtovania nákladov s rozpisom jednotlivých platieb podľa kalendárnych rokov, keďže v zmysle zmeneného petitu, ktorého zmena bola pripustená na pojednávaní dňa 29.11.2012, si žalobcovia uplatňujú nárok na úrok z omeškania zo sumy jednotlivých ročných vyúčtovaní tak, že náklady za rok 2009 sú splatné 30.04.2010, t.j. prvý deň omeškania s úhradou nákladov za rok 2009 je 01.05.2010 a náklady za rok 2010 sú splatné 30.04.2011, t.j. prvý deň omeškania s úhradou nákladov za rok 2010 je 01.05.2011. Ako deň splatnosti jednotlivých ročných vyúčtovaní právny zástupca žalobcov a svedok L. L. V. uviedli 30.04. v každom kalendárnom roku pre vyúčtovania za predchádzajúci kalendárny rok. Žalobcovia v 1. až 3. rade vo vzťahu k určeniu momentu splatnosti jednotlivých ročných vyúčtovaní vždy k 30.04., od ktorého odvíjajú počiatok omeškania od 01.05., neuniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, pričom túto skutočnosť namietal aj právny zástupca žalovaného. Žalobcovia nepreukázali doručenie každoročného vyúčtovania nákladov, od ktorého odvodzujú splatnosť ich nároku v tomto konaní, ku dňu 30.04. Žalobcovia túto skutočnosť iba tvrdili, ale nijak nepreukázali. Rovnako nepreukázali, akým konkrétnym spôsobom sa zmluvné strany písomne dohodli na žalobcami tvrdenom dátume splatnosti ročného vyúčtovania nákladov ako aj tvrdenej 14-dňovej lehoty na jeho zaplatenie. Žalobcovia v 1. až 3. rade si vo vzťahu k preukázaniu splatnosti uplatneného nároku nesplnili povinnosť podľa § 132 ods. 1 CSP (predtým § 79 ods. 3 OSP) a neuviedli pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a nepredložili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

41. Súd preto ako deň splatnosti jednotlivých ročných vyúčtovaní nákladov za roky 2010 a 2011 ustálil doručenie rozpisu vyúčtovania správcu (ETP Management budov, s.r.o., Bratislava) zo dňa 08.10.2012 žalovanému, nakoľko žalobcovia v 1. až 3. rade v konaní nepreukázali jeho skoršie doručenie žalovanému. Rozpis vyúčtovania správcu (ETP Management budov, s.r.o., Bratislava) bol doručený zo strany právneho zástupcu žalobcov v 1. až 3. rade súdu dňa 17.10.2012 a následne bol tento doručený právnenému zástupcovi žalovaného, spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu, dňa 29.10.2012. Súd preto deň 29.10.2012, ako deň doručenia rozpisu vyúčtovania správcu žalovanému, ustálil ako deň splatnosti jednotlivých ročných vyúčtovaní nákladov za rok 2009 a za rok 2010.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31.01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade popri plnení úroky z omeškania. Úrok z omeškania je zákonným dôsledkom omeškania so splnením peňažného dlhu alebo jeho časti a nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškание. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať od dlžníka aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohodnuté. Žalovaný peňažný dlh v celkovej výške 1.947,43 eur (suma vo výške 1.771,64 eur ako náklady za rok 2009 a suma vo výške 175,79 eur ako náklady za rok 2010) v lehote splatnosti dňa 29.10.2012 neuhradil, čo mu zakladá povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade zákonný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy. Výška úrokov z omeškania je o 8 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v znení neskorších predpisov v spojení s § 10 c/ prechodných ustanovení nariadenia vlády k úprave účinnej od 01.02.2013, podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013 výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013. Sadza úrokov z omeškania tak v období od 11.07.2012 do 31.01.2013 predstavovala výšku 8,75 % p.a. Žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania z celkovej dlžnej sumy výške 1.947,43 eur od 30.10.2012 do zaplataenia, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti nákladov podľa rozpisu vyúčtovania správcu zo dňa 08.10.2012 do zaplataenia, keďže omeškание s plnením peňažného dlhu doposiaľ trvá, v nariadení stanovenej výške.

45. Z dôvodu, že súd ustálil splatnosť jednotlivých ročných vyúčtovaní nákladov za rok 2009 a 2010 dňa 29.10.2012, žalobu v časti zvyšného uplatneného úroku z omeškania zamietol.

46. Vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu súd vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku č. I a č. II tohto rozsudku.

47. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR 1 Cdo92/2011 str.: 8).

48. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

51. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobcovia v 1. až 3. rade si žalobou uplatnili zaplataenie sumy vo výške 6.951,38 eur s príslušenstvom, pričom (i) v časti zaplataenia sumy vo výške 107,89 eur vzali žalobcovia v 1. až 3. rade žalobu spať a súd konanie v tejto časti zastavil, (ii) súd čiastočným rozsudkom zamietol čiastočne žalobu žalobcov v 1. až 3. rade o zaplataenie sumy v celkovej výške 4.896,06 eur s príslušenstvom a (iii) súd týmto rozsudkom priznal žalobcom v 1. až 3. rade nárok na zaplataenie sumy vo výške 1.947,43 eur s príslušenstvom. Ich úspech v konaní tak, s prihliadnutím na procesné zavinenie zastavenia konania v časti o zaplataenie sumy vo výške 107,89 eur, predstavuje 28,02 % (1.947,43 eur zo sumy 6.951,38 eur) a neúspech 71,98 % (5.003,95 eur zo sumy 6.951,38 eur). Pomer úspechu v konaní súd zistil tak, že od percentuálneho úspechu úspešnejšej strany, ktorou bol v tomto prípade žalovaný, odpočítal úspech menej úspešnej strany, ktorou boli v tomto prípade žalobcovia v 1. až 3. rade a zistil, že úspech

žalovaného predstavuje 43,96 %. Podľa ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava III.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.